

Poskytnutie finančných prostriedkov pre občianske združenie Dúhový svet na podporu projektu *Humanizácia detskej príjmovej čakárne*

Občianske združenie (OZ) Dúhový svet zrealizovalo projekt, vďaka ktorému sa ambulatná časť detskej kliniky vo Fakultnej nemocnici v Trnave zmenila na rozprávkový svet.

Rozhovor nám poskytla realizátorka projektu Ing. Jana Petnuchová, OZ Dúhový svet, Trnava.

Ako ste sa dozvedeli o NADÁCII DALKIA SLOVENSKO?

Spoločnosť Dalkia poznám už veľmi dlho, keďže v nej pracuje môj dlhoročný priateľ Ing. Ľuboš Kertész. Vďaka jeho kontaktu na predstavenstvo Nadácie Dalkia sa mi podarilo realizovať tento pekný projekt.

Čo vás k nemu privedlo?

So svojím synom som musela často absolvovať hospitalizáciu v nemocnici. Priestory, v ktorých sa malinkí pacienti dlhodobejšie pohybujú, sú šedé a deprimujúce. To bol hnací motor, ktorý ma viedol k tomu, aby som vytvorila niečo, čo bude mať zmysel, a to hlavne pre detičky. Po všetkých nezdaroch som už ani nedúfala, že sa mi podarí získať finančný príspevok, a mala som veľké obavy, že celá tá mašinéria okolo projektu vyjde nazmar.

Prečo ste sa rozhodli pre detskú kliniku vo Fakultnej nemocnici v Trnave?

V Trnave bývam dvanásť rokov a moje deti boli častými pacientmi tejto detskej pohotovosti. Vtedy som si uvedomila, že pohotovosť je „vstupná brána“ pre mnoho detí, ktoré potom budú hospitalizované na ďalších oddeleniach. Preto som chcela, aby každé dieťa, ktoré musí vyhľadať ošetrovanie na tejto pohotovosti, za dverami zabudlo, že prišlo so strachom a s chorobou, a aby ich farebné obrázky, ktoré sú po všetkých stenách, v myšlienkach privedli niekde inde. Spolu s Gabikou Hornáčkovou sme zmenili fádné steny maľbami detských motívov. Už počas maľovania bolo vidno, že to malo význam. Deti pozorovali, tešili sa, pypytovali sa... Bolo to super. Takto naladené dieťa úplne inak spolupracuje s ošetrovateľom a aj rodičia nie sú takí frustrovaní z plaču svojich ratolestí.

Aký je váš dojem z celého projektu?

Môj dojem z toho, že som sa do niečoho takého pustila, vybavila si to a dotiahla do konca, je mimoriadne dobrý. Dokonca keď už sme celý príjem dokončili, od doktoriek a sestričiek som sa dala nahovoriť na prvé poschodie, kde ležia už dlhodobo hospitalizované deti, a na vstupné sklenené dvere som namaľovala motív Aladina. Ostali mi farby, a tak som ich využila. Veľmi sa z toho teším. Bolo to namáhavé, robila som po večeroch, počas plnej prevádzky, moje vlastné deti hundrali, že nie som doma, ale výsledok stojí za to. Naplňuje ma to takou obrovskou radosťou na duši, že keby som našla niekoho rovnako zmýšľajúceho, pustila by som sa tuším do každej ambulancie, kde sú pacientmi deťúrence. Všetko dobré prajem a ešte raz vám patrí veľikánska vďaka aj za mňa, aj za všetky deti z Trnavy.

